

Miroslav Matouš

NOC NA HORÁCH

Soubor 42 duchovně laděných básní, psaných v pravidelných dvanáctiveršových tercínách, pochází z let 1949–1953. Již název napovídá, že šlo o svědecké vzepětí za doby náboženského útla-ku a politického pronásledování. Básně nemohly být tehdy vydá-ny a byly rozšiřovány–nejenom autorem samým–jako samizdat. Básně, označené čísly 1 a 2 byly v roce 1949 a 1950 zhudeb-něny Josefem Bohuslavem Foerstem jako mužské sbory, patr-ně jako jeho vůbec poslední. Deset básní pak zkomponoval jako cyklus pro alt s klavírním doprovodem Antonín Šebestík, jeden z posledních žáků Antonína Dvořáka. Následující báseň, kte-rou zhudebnili oba Mistři, byla otištěna roku 1976 v časopisu „Hovory s pisateli“, vydávaném exulantem Přemyslem Pittrem:

*Žár lampě mé rač Hospodine dáti.
Den závratně se do soumraku tratí,
knot nedovedu ničím rozžehnout.*

*Chci trochu světla, jímž tvé hvězdy dýší.
Pak bude jasno v srdci mém i chýší
a v jizbě zviditelní každý kout.*

*Mé okno bude svítit do daleka.
A koho stihnou křídla ohně měkká,
ten přijde za ním, stane u dveří.*

*Až vstoupí váhaje, já přijmu hosta.
Tvá zář v mé lampě, velebná a prostá,
kež způsobí, že v tebe uvěří!*